

LX.

Forslag til Lov

indeholdende

**nogle Bestemmelser med Hensyn til Ægteskabs
Indgaaelse m. m.**

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 3. Marts 1905.*)

§ 1.

Ægteskab kan her i Landet gyldigen stiftes enten ved kirkelig Vielse af Folkekirkens eller et anerkendt Trossamfunds Præster eller ved en borgerlig Handling af Øvrigheden.

Vælger et Brudepar den sidst nævnte Form, blive Reglerne i Lov af 13. April 1851 §§ 3—7 at iagttage.

§ 2.

Mener en Præst i Folkekirken af religiøse Grunde ikke at kunne vie et Brudepar, for hvis Ægteskab der ingen lovhjemlet Hindring er, forelægger han Biskoppen Sagen senest en Uge efter, at Vielsen er begæret. Biskoppen afgør, efter Undersøgelse af Sagens samtlige Omstændigheder, om der er Grund til at fritage Præsten for at foretage den paagældende Vielse. Om Afgørelsen sker snarest skriftlig Meddelelse til Præsten og Brudeparret.

En Præst kan dog, uden at behøve at forelægge Biskoppen Spørgsmaalet, vægre sig ved at foretage Vielse af en fraskilt, hvis tidligere Ægtefælle endnu lever, medmindre Skilsmissen er hidført ved dennes Brøde.

Naar en Præst i Medfør af foranførte Bestemmelser fritages for eller vægrer sig ved at foretage en Vielse, staaer det Brudeparret frit for at henvende sig til en hvilken som helst anden Præst om Vielsens Foretagelse, uden at dertil udkræves Bevilling. Offer ydes i saadant Fald kun til den Præst, om har foretaget Vielsen, og hans Kirkebetjent.

§ 3.

Personer, som have gjort Brug af borgerlig Ægteskabsstiftelse, have intet Krav paa efterfølgende kirkelig Indvielse af Ægteskabet.

*) Se Tillæg A. Sp. 2675 fg.; Tillæg B. Sp. 665 fg.; Landstingstidenden: Fremsættelsen Sp. 169^a 1ste Behandling Sp. 198; 2den Behandling Sp. 530 fg., 3die Behandling Sp. 560.